

www.ketab.ir

شیر سیاه

نویسنده: الیف شافاکی

مترجم: محمد جمیل نعمتی

سروشناسه شرق، الیف، ۱۹۷۱ م -

Shafak Elif

تکرار و نام پدیدآور: مؤلفه الیف شافاک / مترجم: محمدجواد نعمتی

مشخصات نشر: قم؛ سعیدنوبن؛ ۱۳۰۳

مشخصات ظاهری: ۲۵۶ ص

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۷-۵۲-۷

و ضمیمه فهرست نویسی؛ فیبا

یادداشت: عنوان اصلی

Siyah sut: yeni baslayan icin postpu depreyon

پادداشت: کتاب حاضر توسط مترجمان و ناشران مقاومت در سال های مختلف ترجمه و منتشر شده است

داستان های ترکی استانبولی — قرن ۲۰ م.

Turkish fiction—Turkey—20th century

شناسه آفروده: نعمتی، محمدجواد - ۱۳۵۱ - مترجم

رد بندی کنگره: PL ۲۲۸

رد بندی دیوبن: A۹۶/۱۵۱۲

شاره کتابشناسی ملی: ۹۷۲۱۳۶۲

مؤلفه الیف شافاک

انتشارات: سعیدنوبن

مترجم: محمدجواد نعمتی

ناظر چاپ: ظاهره کریمی

نویت چاپه: اول / ۱۴۰۳

قطع/تعداد صفحات: رقمی/ ۲۵۶ ص

شابک: ۹۷۸-۶۰۰-۶۴۷-۵۲-۷

شاره کان: ۵۰۰ نسخه

بهاء: ۱۵۰۰۰ تومان

مرکز پخش: قم، بلوار شهید

کریمی / خ لقمان / بین کوچه ۲ و ۴

جنب باطری سازی

۰۲۵-۳۳۹۳۲۵۶۶

۰۹۱۲۱۵۱۶۱۳۸

سخنی با خواننده

در سال ۱۹۹۹ میلادی، زمانی که در استانبول زلزله‌ای شدید اتفاق افتاد، من آنجا بودم. در آن زمان در یکی از پر تحرک‌ترین و متنوع‌ترین محله‌های شهر زندگی می‌کردم؛ جایی که تنوع کیفیت خانه‌ها به گستردگی تفاوت داستان زندگی مردمی بود که در آن‌ها ساکن بودند. زمانی که همراه با دیگران ساعت سه صبح میان چیغ و دادها از ساختمان بیرون می‌دیدم، چیزهایی در طول مسیر مرا متوقف می‌کرد. آن طرف خیابان بقال محل بود؛ پیرمردی بداحلاق و اخمو که الكل نمی‌فروخت و با حاشیه‌نشین‌ها صحبت نمی‌کرد و حالا کنار زنی نشسته بود با لباس مردانه و کلاه‌گیسو قلندر و مشکی با رد ریمل بر گونه‌هایش. مردی را دیدم که یک بسته سیگار را باز کرده و با دستانی لرزان و صورتی به سفیدی شبح، سیگاری به دختر تعارف کرد؛ تصویری که هنوز در ذهنم باقی است. ماندگارترین تصویر از آن شب در ذهن من، تصویر بقالی محافظه‌کار و دختری گربان با لباس مردانه است که کنار هم سیگار می‌کشیدند. تفاوت‌های پیش‌پاگفته و دنیوی ما با ظهور مصیبت و مرگ، مدتی کوتاه محو شد و ما همه یکی شده بودیم.

۵

همیشه اعتقادم بر این است که داستان‌ها تأثیر مشابهی روی ما می‌گذارند. نمی‌گوییم ادبیات داستانی می‌تواند در برگیرنده عظمت و بزرگی زلزله باشد، اما زمانی که غرق در خواندن رمانی خوب می‌شویم، آپارتمان دنج و کوچک خود را پشت سر می‌گذاریم و خود را بین شخصیت‌های داستانی‌ای می‌بینیم که تا کنون هیچ‌گاه با آن‌ها ملاقاتی نداشته‌ایم و حتی شاید مثل بقیه چیزهایمان دوستشان نداشته‌ایم.

سال‌ها بعد در موقعیتی کاملاً متفاوت به یاد آن شب افتادم؛ بعد از تولد اولین فرزندم، دچار افسردگی شدیدی شدم؛ به‌طوری که مرا از یکی از بزرگ‌ترین شور

و اشتیاق‌هایی که تا آن لحظه تمام زندگی ام را در بر گرفته بود، جدا کرد: «داستان نویسی». این اتفاق برایم نوعی ضربه عاطفی بود. زمانی که از پیکره‌ای که از خود با دقت طی سال‌های مملو از تاریکی و ترس و لرز ساخته بودم، بیرون دویدم، با گروهی از فرشتگان زن مواجه شدم؛ شش فرشته هریک به اندازه یک بند انگشت و شبیه حالت‌های مختلفی از من که کنار یکدیگر نشسته بودند. چهار نفر از آن‌ها را از قبل می‌شناختم.

وقتی برای اولین بار دو تای دیگر را دیدم، فهمیدم اگر وضعیت فوق العاده افسردگی پس از زایمان نبود، هیچ وقت متوجه آن‌ها نمی‌شدم. آن‌ها بدون هیچ توجهی به یکدیگر، به زندگی کردن در بدن و روح ادامه می‌دادند، همانند همسایگانی که از هوایی یکسان تنفس می‌کنند، اما از یکدیگر بی‌خبرند. احتمالاً همه زنان با قنصل‌ها و تنافضات حرم‌سرای کوچک درونشان زندگی می‌کنند و با هماهنگی ای که به ساختی می‌کشمکش‌های شخصی وجودشان برقرار کرده‌اند، خود را تعریف می‌کنند.

مدتی طول کشید تا تک‌تک آن شش فرشته را بشناسم و دوستشان داشته باشم. این کتاب، داستان چگونگی رویارویی من با تضادهای درونی ام است و اینکه آموختم چگونه یک نفر باشم.

۶ من نویسنده هستم.

خانه به دوش ام.

شخصیتی جهانی ام.

عاشق عرفان و صلح طلب ام.

گیاه‌خوارم.

و در آخر، من یک زن هستم.

کم و بیش این‌گونه‌ام. این شناختی است که از خودم تا به امروز که به سی و پنج سالگی رسیده‌ام، پیدا کرده‌ام.

تا آن زمان خود را بیش از هر چیز دیگری در قالب گوینده داستان‌ها دیده بودم. روزی روزگاری، افرادی مانند من داستان‌های خود را در کنار آتش زیر آسمان پهناور بازگو می‌کردند؛ اما در آن موقعیت هیچ وقت نمی‌توانید مطمئن باشید داستان کجا تمام شده است، البته اگر بالاخره پایانی برایش باشد. در پاریس کرایه خانه را از طریق نوشتن در روزنامه‌ها پرداخت می‌کردند. در کاخ سلطان مستبد، هر داستان برای آن‌ها هزینه یک شب دیگر زندگی کردن را به ارمغان می‌آورد. با قصه‌گویان قدیمی احساس پیوند بیشتری می‌کردم، خواه روان‌شناس می‌بود، خواه یک راوی ناشناس، بالزاك یا شاهزاده‌ای زیبا. در واقع من هم مثل بسیاری از رماننویسان با نویسنده‌گان پیشین نزدیکی بیشتری احساس می‌کردم تا با هم عصرهای خود و احتمالاً با شخصیت‌های خیالی آسان‌تر ارتباط برقرار می‌کردم تا افرادی که در زندگی با آن‌ها مواجه می‌شدم.

نگاهم به زندگی این‌گونه بود؛ شکل حاصل از زندگی که می‌خواستم آن‌گونه ادامه‌اش بدهم؛ ولی به ناگاه اتفاقی کاملاً غیرمنتظره، معجزه‌آسا و گیج‌کننده برایم پیش آمد: «مادر بودن».

همه چیز تحت تأثیر قرار گرفت و مرا تغییر داد. چشم‌هایم را که به نقش جدید باز کردم، مانند خفashی که در روز بیدار شده باشد، مات و مبهوت بودم. روزی که فهمیدم حامله هستم، نویسنده وجودم و حشت‌زده و زن درونم دچار سردرگمی همراه با شادمانی شد. روحیه صلح طلبمن منفعل باقی ماند؛ حس فرامیلتی ام را به فکر یافتن اسمی بین‌المللی برای بجهام انداخت؛ عرفان درونم از این خبر استقبال کرد؛ گیاه‌خوار وجودم نگران نیاز به خوردن گوشت شد و بالاخره خانه‌بهدوشی ام فقط خواست پاشنه کفش را بالا بکشد و تا آنجا که در توان دارد، به سرعت بددود. وقتی حامله می‌شوید، این اتفاقات می‌افتد. می‌توانید از همه چیز و همه کس به جز تغییراتی که در بدنتان شکل می‌گیرد، فرار کنید.

هنگامی که دچار افسردگی پس از زایمان شدم، حس موجودی کاملاً بی‌بنا را داشتم. چیزی مثل تونلی تاریک که هیچ انتهایی ندارد، جلوی دیدگانم کش می‌آمد. آن قدر ترسیده بودم که عقل و هوشی برایم نمانده بود. همچنان که تلاش می‌کردم از این تونل عبور کنم، چندین بار به زمین افتادم، به طوری که شخصیت وجودی ام به صورت تکه‌هایی خیلی کوچک از هم متلاشی شد، آن قدر کوچک که حتی با چسب هم نمی‌توانستم آن‌ها را بار دیگر به هم متصل کنم. با این حال، این تجربه کمک کرد که به درون و تمام اعصابی کوچک حرم‌سرای وجودم که در تمام این سال‌ها همراهی ام می‌کردند، از نو نگاهی بیاندازم. افسردگی ممکن است فرصتی طلایی باشد که در طول زندگی به ما داده می‌شود تا کمک کنند با مشکلات پیش روی قلبمان که تا حد زیادی مهم هستند، روبرو شویم؛ مشکلاتی که تاکنون با نادانی و شتاب خاریده گرفته شده‌اند.

کاملاً مطمئن نیستم که کدام اول پیش آمد. آیا افسردگی ام تمام شده بود و پس از آن شروع به نوشتن این کتاب کردم یا اینکه اول این کتاب را کامل کردم و سپس به کمک آن توانستم از آن تونل تاریک بیرون بخشم؟ نمی‌توانم بگویم کدام بود. خاطراتم از آن دوران روشن و واضح است، اما قدرت تشخیص ترتیب زمانی را ندارم.

با وجود این، به طور قطع می‌دانم که این کتاب با شیر سیاه و جوهر سفید نوشته شده است؛ معجونی از داستان‌سرایی، مادربودن، سودای سفر و افسردگی، آنچه ماه‌ها به طول انجامید تا با صبر نگاشته شود.

هر کتاب سفر یا طرحی برای دسترسی به پیچیدگی‌های ذهن یا روح آدمی است. این موضوع درباره همه افراد صادق است؛ بنابراین هر خواننده مسافری خاص است. بعضی تورها میراث فرهنگی را معرفی می‌کنند، در حالی که برخی دیگر توجه بیشتری به ماجراجویی در فضای باز و حیات وحش دارند. در

صفحه‌های بعدی این کتاب، شما را به دو تور خواهیم برده: یکی به سمت دره‌ای از بچه‌ها و دیگری به جنگلی از کتاب‌ها.

در دره‌ای از بچه‌ها، شما را به نگاهی دقیق‌تر به نقش‌های فراوانی دعوت می‌کنم که زندگی مان را تشکیل می‌دهند و با زنانگی، مادریودن و نویسنده‌گی آغاز می‌شود. در جنگلی از کتاب‌ها، زندگی و آثار زنان نویسنده در گذشته و حال، شرق و غرب را مطرح خواهم کرد تا چگونگی روبارویی آن‌ها را با موضوعات مشابه، چه موفق چه ناموفق، نشان دهم.

مخاطب این کتاب فقط زنانی نیستند که شاید دچار افسردگی مشابهی بوده‌اند یا در آینده خواهند شد؛ بلکه این کتاب برای همه افراد، مرد و زن، مجرد و متاهل، والد و بدون فرزند، خویشند و خواننده، نوشته شده است؛ برای کسانی که برقراری تعادل بین نقش‌ها و مسئولیت‌های مختلف در زندگی در زمان واحد برایشان دشوار است.

صوفی‌ها بر این باورند که هر انسان مانند آینه‌ای است که منعکس‌کننده کل هستی است. آن‌ها معتقدند که هر یک از ما دنیای محترک کوچکی هستیم، بنابراین انسان‌بودن همانند زندگی کردن در ارکستری متشکل از صدای‌های متضاد و معجونی از احساسات مختلف است. این زندگی را می‌توان تجربه‌ای ارزشمند و نعمت تلقی کرد و قرار نیست که برخی قریانی بعضی دیگر از اعضای گروه شوند. ما بسیاری از جنبه‌های شخصیت‌مان را برای تطبیق دادن با تصویر مطلوبی که از زندگی در ذهن خود ساخته‌ایم، سرکوب می‌کنیم و بدین‌گونه دموکراسی به‌ندرت درون ما شکل می‌گیرد. حتی اگر این اتفاق بیفتد، حکومت فاسد جابری شکل گرفته است که در آن، صدای گروهی خودخواه و فاسد بر بقیه غلبه می‌کند. «شیر سیاه» با روش‌های صلح‌آمیز می‌کوشد به حکومت گروه فاسد پایان بخشد و شرایط را به سمت دموکراسی درونی تمام عیار و سالمی هدایت کند.